

ונמעוררים את האיש שקולו
עולה בתורה, ונראה תורה
שבכטב, והגפש השלנית
ממעוררים ממנה מעשים
טובים.

יב. בגמ' הוו ברא את הגוף
מארכעה יסודות - אש ורוח
עפר ומים, פמו שהו נושא
לנשמה, נשמה ורוח ונפש. מים
זה זכר, וזה הפימים הפתוקים של
קנשא. ויש מים המאררים מהם
צער הרע. יש אש קדושה נקבה,
יריש אש נכריה, אש זורה. ועל זה
בבחוב ואל יבא בכלל עת אל
הקדש, שהיה נקבה מיצר הרע.
רוח קדושה היה זכר. יש רוח
טמאה, זה יציר הרע, שנאמר
ישעה (ד) כי משנש נחש יצא
צפע. יש עפר קדוש ויש עפר
טמא.

על זה, הנשמה שהיא תשובה"ה, מתחכברת באוטו הנחש לשבר אותו בשעבוד של תשובה, ימושך אותו לבתי כנסיות ובקפי מדירות, ואותם ארבעת היחסות אחיה"ע ביום"ף גיכ"ק אותיות, דתנית ושרץ.

ויעבר אֶבְרָם בָּאָרֶץ עַד מָקוֹם
שֶׁכֶם - זֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת, מָקוֹם
דִּיוֹר הַשְּׁכִינָה שֶׁם, כְּמוֹ שָׁנָאָמָר
כְּבָרָאשִׁית מַחְוָרָה וְאָנוּ נִתְּמָא לְךָ שְׁכֶם
אָמָד. זו שְׁכִינָה שְׁרָאִיָּה לו,
הַזָּהָאֵל וּנְקָרָא צָדִיק, שְׁהָרִי הַצְּדָקָה
אֲזַי דִּיוֹרָה אֶלָּא עַם צָדִיק, וְזֹהוּ
עַד מָקוֹם שֶׁכֶם. עַד אֶלָּזָן מוֹרָה -
אֲלָלוּ בְּתֵי מְדֻרְשָׂות שְׁלֹמָרִים
גָּמְרִים שֶׁם פּוֹרָת בְּרָבִים

צאת מֵעוֹלָם הַזֶּה. אם זוכה -

ואקראי ש"ה. ורוי"מ הוא הכו"ל ואתקראי דעת ואתערן לאניש די סליק קלאיה אוניבא, ואתקראי תורה שבכתב, וופש השכלהית אתחער מגניה עובדיינו טבין.

ובודגמא דא ברא גוף מארבע יסודות אש ורוח ועפר ומים
פגונא דהוא נשמתא לנשמה ונשמה ורוח ונפש.
מיים דא דבר ודא הוא מים מתייקי לקדושה, ואית מיים
המאורים דאנון יציר הארץ. אית אש קדישא נוקבא ואית
אש נוקראה אש זורה, ועל דא כתיב ולא יבא בכל עת אל
הקדש, דאייהי נוקבתא מן יציר הארץ. רוח קדישא איהו דבר.
אית רוח מסאבא דא יציר הארץ שנאמר (ישעה יד) כי משרש
נחש יצא אכפע. אית עפר קדישא ואית עפר מסאבא.

ועל דא נשמטה דאייה תשוכ'ה אתקיפת ביה בההוא נחש
לטברא ליה בשעבודא דתשוכה ואמשיך ליה לכתבי
כניות ולבתי מדשות, ואנו ארבע יסודי מהפשתין
לעשרהין ותרין אונון אחיה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת
זשר"ץ. (עד באן גליון):

ויעבר אברים בארץ עד מקום שכם. דא כי כנישפה אמר דדיירא דשכינפה פמן כמא דעת אמר, (בראשית מה) ואג"י נחת לך שיכס' אחד, דא שכינפה דאותה לייה הויל ואתקורי צדיק, זהא אדק לאו דינורה אלא בהרי צדיק, וזה הוא עד מקום שכם. עד אלון מורה אלו במי מדשות דאולפני ומורדים פמנ פורה בריבים.

והכונני או הארץ. בדין אתפס ואתפקן יוצר הרע בגופא
בעל ברחהה. דסגיאין שמהן אית ליה, ובגיני כה
(אתהדר) אדפר בשמהן סגיאון. או הארץ ודאי ואתפסיה
בהאי, בגין דבדין אייה גופא בזמנא דלא אתחבר מניה
כהוא ונחש כל כה, בגין דבקותא דגופא בדין חכמוני או
בארץ, אמרי אקרי כנעני, ואסתור גופא לדינין בישין.

ונשמה קיימת בהאי עלמא בדקא יאות בגין למצוותה, ששותם רבים יש לו, ומשום לכך נזכר בשמות רביים. אז הופיע בזמן של אבטל מפניו אותו הנקש כל כך, משום דבקה נקרה לנו? שמסוכב את הגורף ולדעתה עומדת בעולם הצעיר כדי לזכותה, אחר כך